

Keijo Nenonen

6.1.1953–10.5.2019

Geologin sydäntä lähellä oli tutkimus

Filosofian tohtori ja professori, Keijo Nenonen menehtyi sairauskohtaukseen 10. toukokuuta Mikkelissä 66-vuotiaana. Hän oli syntynyt Kanadassa, South Porcupines-ssa 6. tammikuuta 1953.

Hän syntyi esikoiseksi Kanadassa kulta-kaivoksella työskennelleen isän ja kotiäitinä olleen äidin perheeseen. Perhe muutti myöhemmin takaisin Suomeen ja asettui Kangasniemelle. Sieltä tie johti isän mukana Outokumpu Oy:n kaivoksille, Kotalahteen, Korsnäsiin ja Hammaslahteen. Koulutie alkoi kansakoulussa Kotalahdessa ja jatkui oppikoulussa Vaasassa. Nenonen kirjoitti ylioppilaaksi Vaasan Lyseosta vuonna 1972. Seuraavana syksynä hän aloitti geologian opinnot Turun yliopistossa. Geologiksi valmistuttuaan hän aloitti pitkän uran Geologian tutkimuskeskuksen (GTK) palveluksessa työskennellen siellä yhtäjaksoisesti vuodesta 1978 alkaen aina eläkkeelle jäämiseensä, vuoteen 2018 saakka.

Neljänkymmen vuoden ura GTK:ssa alkoi tutkimusassistenttina ja geologina. Ura eteni 1990-luvulta alkaen geologin töissä monipuolisiin esimies- ja johtotehtäviin, ohjelmajohtajaksi, tutkimusjohtajaksi ja GTK:n Etelä-Suomen yksikön aluejohtajaksi saakka. Viimeiset kaksi vuotta ennen eläkkeelle jäämistään hän työskenteli johtavana asiantuntijana.

Nenonen väitteli vuonna 1995 geologian alalta filosofian tohtoriksi aiheenaan maaperän kerrosjärjestys Etelä- ja Länsi-Suomessa. Tutkijana hän oli erittäin tuottelias ja julkaisi kymmeniä artikkeleita suomalaisissa ja ulkomaissa geologian alan julkaisusarjoissa. Nenonen innosti

nuoria tutkijoita akateemisella alalla eteenpäin ohjaten jatko-opiskelijoiden väitöskirjoja.

Ystävät ja työtoverit muistavat hänet ihmisläheisenä, luotettavana ja työteliäänä esimiehenä, joka huolehti työntekijöistään. Hän oli innostuva ja ennakkoluuloton tarttumaan eri haasteisiin.

Nenonen teki lukuisia matkoja maastoon tutkimusta tehden niin Suomessa kuin ulkomaille. Kolmen kuukauden matka Etelämantereelle Australian Davis-tutkimusasemalle vuonna 1989 oli yksi mieleenpainuvimmista.

Hänelle myönnettiin vuonna 1983 sotilasansiomitali, vuonna 2008 Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan ritarimerkki ja vuonna 2012 Valtion virka-ansiomerkki.

Nenoselle oli tärkeää päästä viettämään vapaa-aikaa Eila-vaimon ja perheen kanssa mökille Kangasniemen Luusniemelle. Mökin lähellä sijaitsevalla suvun kesänviettopaikalla tavattiin vanhempia ja sisaruksia perheineen ja huolehdittiin tilasta. Jokasyksyinen hirvenmetsästys kuului vapaa-ajan harrastuksiin. Hiihtäminen, muu kuntoilu ja matkailu säilyivät harrastuksina eläkkeelläkin.

Lapset saivat Nenoselta hyviä neuvoja ja tarinoita elämänohjeeksi, oli kyse mistä tahansa pulmasta. Lapsenlapset saivat papan säännöllisesti seurakseen ja aina häneltä löytyi jokin mukava tehtävä, jossa lapset saivat häntä auttaa.

MIRA KYLLIÄINEN
JARI NENONEN